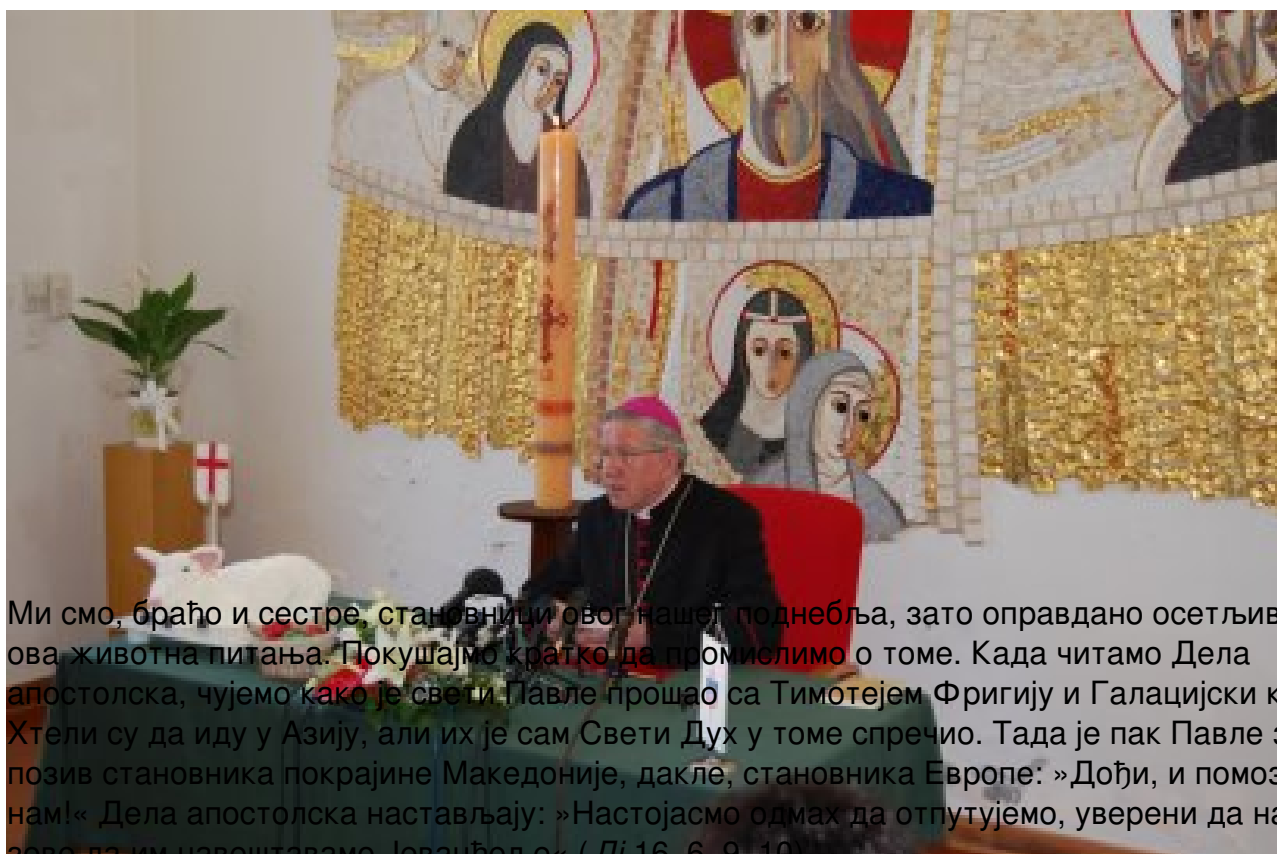

Браћо и сестре!

Свако годишње славље неописиве пасхалне тајне снажно разоткрива велику и богату историјску драму човечанства. То није само драма ослобађања Изабраног народа Божјег из египатског ропства или Драма над драмама Исусове патње, смрти и ускрснућа! То је драма у коју су укључени и сви остали велики историјски догађаји. Из личног живота примећујемо како све што је добро и истинито мора да прође кроз велика искушења. Али оно што је добро побеђује само зато што је добро; истина побеђује управо због тога што је истина. Не, дакле, спољашњом принудом или оружјем, него унутрашњом снагом саме истинске вредности. Свему овоме треба додати и следеће искуство: што је веће заједништво носилаца добра и истине, истовремено су и богатији историјски плодови **добра** и **истине**. А сву ову историјску драму ослобађања од таме и зла на посебан начин откривамо у овој Јубиларној години.

Ми смо, браћо и сестре, становници овог нашег поднебља, зато оправдано осетљиви на ова животна питања. Покушајмо кратко да промиолимо о томе. Када читамо Дела апостолска, чујемо како је свети Павле прошао са Тимотејем Фригију и Галацијски крај. Хтели су да иду у Азију, али их је сам Свети Дух у томе спречио. Тада је пак Павле зачуо позив становника покрајине Македоније, дакле, становника Европе: »Дођи, и помози нам!« Дела апостолска настављају: »Настојасмо одмах да отпутујемо, уверени да нас Бог зове да им навштавамо Јованђеље« (Дј 16, 6. 9–10).

Овиме је, браћо и сестре, наш континент, Европа, ушао у посебне Божје планове, и

Вера је удисање духа ускрслог Господа

Пише: Станислав Хочевар
субота, 30 март 2013 20:05

управо је ова, Радосна вест, свестрано преобразила

Европу. Најпре су толики мученици – сведоци Снаге Духа – својом жртвом омогућили велики преокрет: цар Константин Велики, рођен у Нишу, просветљен снагом Крста и надањиван понизном, а снажном мајком Светом Јеленом, одлучио је да слободу вере и слободу савести осигура свим људима. Очигледно је да Константин Велики то није учинио толико својом снагом, колико видљиво вођен Божјом добротом.

Даље: наши преци су године 862. упутили у царски Константинопољ позив, сличан оном из Дела апостолских: »Дођите, и помозите нам да на нашем језику исповедамо веру у Распетог и Ускрслог Господа.« И тако, тачно пре 1150 година, света браћа Ћирило и Методије дођоше у Средњу Европу да би нама омогућили да Свевишњег славимо на нашим језицима и у школи Јеванђеља проналазимо пут духовне слободе, мудрости и истинског идентитета. Својим животом и делом, света браћа Ћирило и Методије су указивали на пут јединства Истока и Запада, Јеванђеља и културе, свеопште и месне Цркве. Ако је Свевишњи хтео да цар Константин буде рођен у Нишу, Вишња мудрост је одредила да је папа Хадријан II именовao светог Методија за надбискупа Сирмијума, данашње Сремске Митровице. Знамо, браћо и сестре, да је у веку Константина Великог, у том истом граду милански бискуп свети Амброзије учврстио праву веру и победио аријанску јерес, велику опасност за читаву Европу.

Вера је удисање духа ускрслог Господа

Пише: Станислав Хочева
субота, 30 март 2013 20:05

